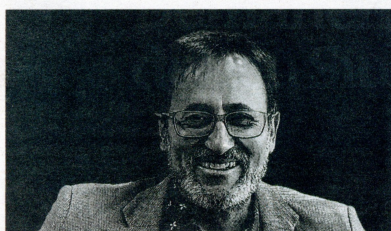

La mirada des de Barcelona

PER **XAVIER GRASSET**
@xgrasset

GROENLÀNDIA, CAPITAL AMPOSTA

Periodista

Presentador i codirector de 'La Selva' de TV3 i durant nou anys ha estat al capdavant de Més324. Premi Nacional de Comunicació 2015 per la seva llarga experiència en ràdio, va començar a Ràdio Salou (SER) i ha treballat a Catalunya Ràdio com a corresponsal a Madrid. És un dels promotors de Canal Reus TV.

Montse Castellà va presentar el seu nou disc en el concert d'aquest diumenge a l'Auditori de la Fila d'Amposta, on va actuar acompanyada —tal com també ho fa al disc— per la Banda de Música de la Sénia

Un bol de vidre ple de glaçons, i el mirall de joguina que ella mateixa es va fer quan era xiqueta i amb què Montse Castellà, la cantant tortosina, somiava ser on ja fa trenta anys que és. Amb aquests objectes a l'escenari va obrir el concert de presentació del seu nou disc: *Groenlàndia*. Només ella, que aquests dies fa 50 anys, sap el que costa fer-se un lloc i un nom en aquest renyit món de la cançó, i més encara quan es canta en català i els mitjans de difusió i de producció, són els que són.

I mira que per presentar el seu nou disc, al concert que va fer aquest diumenge passat a l'Auditori de la Fila, a Amposta, es va fer acompanyar (com al disc) de la Banda de Música de la Sénia, amb una vuitantena de músics dirigits pel mestre Pep Vila i va comptar amb la presència de la lleidatana Sheila López Tornero, dels valencians Pau Alabajos, i Borja Penalba, del nord-català i 'eufòric' Julien, i de Josep Lanau 'Mixtum' que va tocar el piano, i que és qui ha gravat, mesclat i masteritzat el disc a Airestudios de Tortosa. Tots ells hi canten alguna cançó, però a aquest disc que és tota una festa musical de 30 anys de trajectòria, també hi ha col·laborat Lluís Llach que li ha regalat la música de la cançó *Lliure*, i fent duets l'algueresa Franca Masu, Pep Gimeno Botifarra, Marc Parrot, Pep Cruz, Joaquim Carbonell, Veu Silent, Roger Padrós, Júlia Cruz, Ivette Nadal, Cris Juanico, Alidé Sans i Montse Llussà Masdeu.

L'activisme de Montse Castellà, que hem conegut en la seva defensa d'una xarxa de trens més dignes per les Terres de l'Ebre, i en l'àmbit cultural de fa

molts anys, és el que ha fet que aquest concert tanqués el festival Barnasants. Una edició que va començar al Palau de la Música amb el concert Gener 76 que commemora els 50 anys dels concerts de la transició, concretament els que va fer Lluís Llach al Palau d'Esports de Barcelona, i que es podrà veure al Teatre Fortuny de Reus, el 28 de novembre.

Del Palau de la Música, fins a la Fila d'Amposta així ha anat el Barnasants que és un festival molt lligat també a la trajectòria de Montse Castellà.

L'activisme de Castellà és el que ha fet que aquest concert tanqués el Barnasants

D'aquí el nom de 'Groenlàndia' del disc: de l'emergència climàtica que ens agermana

Anem als glaçons que s'anaven fonent. I és que si la Patrícia Gabancho els anys 80 deia que cultura rima amb confitura, la Montse Castellà la cultura la fa rimar amb la Natura. Que per alguna raó es diu que la gent del Delta seran els primers refugiats climàtics del país, i per alguna raó al Cim del món, entre els oceans Àrtic i Atlàntic, hi ha el kilòmetre zero del canvi climàtic.

D'aquí el nom de *Groenlàndia* del disc: de l'emergència climàtica que ens agermana. Però no només. Castellà agermana Catalunya i Groenlàndia, agermana

els Països Catalans amb el poble inuit, enmig d'aquest mar de glaç que es va desfent en silenci, enmig de l'escalfament i la ignorància. Els inuits repartits entre Groenlàndia, Alaska, el Canadà i Sibèria, i els catalans escampats entre quatre estats: l'espanyol, el francès, l'italià i l'andorrà, i patint el menysteniment i arraconament dels governs aragonesos, valencians i mallorquins, quan PP i VOX han de sumar.

Tots els metalls de la Banda de Música de la Sénia, la corda i la percussió omplien l'auditori, i aquella xiqueta de cinquanta anys, amb el micro de joguina presidint i amb la guitarra que ha fet sonar ja sigui per cantar cançons de Rosana quan era estudiant, ja sigui acompanyant Joan Baez (de qui va versionar i traduir *Diamonds and Rust*), Paco Ibáñez o Cesc Freixas, o els Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, lluita com mai. Esplendorosa, d'un blau intens, buscant en la nostra història, fent memòria, cantant a l'Ebre, denunciant el Sistema, o brillant amb una jota o il·luminant amb el Fandango del compromís. Homenatge a tota la gran riquesa d'accents del català, homenatge a les arrels, i a un recorregut que passa pels grans escenaris, i que coneix en els seus inicis tota mena de públic.

En sortir del concert agomolat per tot l'imaginari i dolcesa de la veu de Montse Castellà, ja amb tot el gel fos, em vaig quedar emmirallat en el canal que travessa la trama urbana d'Amposta, que li disputa magnetisme al pont penjant, i desitjant que el crit d'alerta que va de Groenlàndia a Catalunya, aturi els peus no només a Donald Trump que qualsevol dia la voldrà ocupar, sinó a la ignorància que campa adobada de menyspreu.